

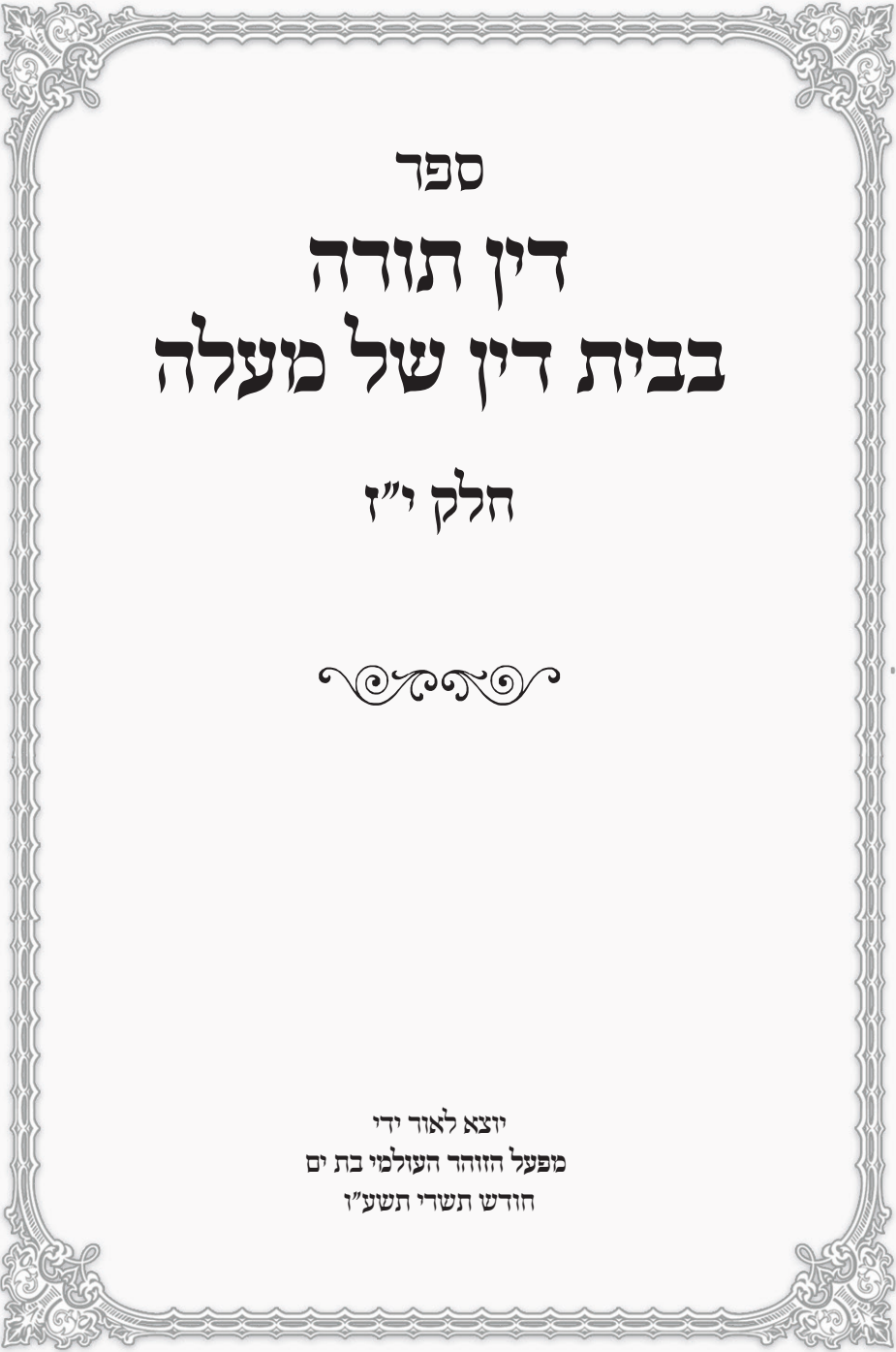
עיר וקדיש מן שמיא נחית

זיג תשבת מפי זרעו

ספר
דין תורה
חלק י"ז

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו בזוהר הרקיע

A decorative border with a repeating diamond pattern and ornate corner designs.

ספר דין תורה בבית דין של מעלה

חלק י"ז

יוצא לאור ידי
מפעל חזוהר העולמי בת ים
חודש תשרי תשע"ז

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות חולאת חזק.

על שמירת הברית

[לפי בקשת השואל את השאלה נכתוב השם האמיתי שלו]

דין תורה בבית דין של מעלה על שמירת הברית

הראש ישיבה הגדול והמפורסם הלך לעולמו, ועשו לו לווייה גדולה והספדים מרובים, כמה צדיק היה וכמה תורה למד ולימד. אבל האמת התגלה בבית דין של מעלה.

הוא מוצב לפני בית הדין:

בית דין: אתה הוא הראש ישיבה הגדול והמפורסם פלוני בן פלוני?

ראש ישיבה: אני.

בית דין: האם דאגת לקיים הפסק של השולחן הערוך להשיא הבחורים קודם גיל 20?

ראש ישיבה: לא. זה מוקדם מדי.

בית הדין: אתה מאושם על כל הפגמי הברית של הבחורים, למה לא עוררת את הבחורים לשמור על העיניים ועל הברית קודש?

ראש ישיבה: לא מדברים על הנושא הזה אצלנו בישיבה!

בית הדין: אתה היית צריך להוכיח ולמחות, ועל זה אתה נתפס כמו שכתוב בזוהר הקדוש. הזוהר הקדוש מתריע על זה שכל רב צריך להוכיח על זה: * (וזה

* ועל כל אחד להוכיח את חבירו ולא לחכות לרבנים: והנה נביא מהלכות תוכחה:

הנני מוכן ומזומן לקיים המצווה של ואהבת לרעך כמוך ולקיים מצוות הוכח תוכיח את עמיתך, ברמ"א יו"ד ס"ס של"ד נפסק להלכה שחייב אדם למחות בעוברי עבירה, וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות, נתפס באותו עוון ע"ש. כמו שביארתי מש"ס ופוסקים להלכה. ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - עה"כ ויצא מבית ציון, וזל"ק: היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן, עכ"ל. ובאדר"נ (פכ"ט) וזל"ל: מפני מה מתים ת"ח בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עכ"ל. ונוסיף להעתיק מ"ש הלוחם הגדול מוה"ר חיים

סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים דף ו, ע"ב, וזל"ל: אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה כבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב: צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטריפה ושעטנו, קדוש זה עבר על אשת איש, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצור תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא הי' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו' עכ"ל.

אעתיק בקיצור נמרץ מה שכתבו הספרים הק' בענין המצוות תוכחה מחאה וערבות, כדי להבין גודל האחריות מה שיכולים ליפול ח"ו ברגע אחד ברשת הס"מ, ואח"כ יהיה בכיה לדורות. [אני אמרתי פעם למשגיח שלנו, שאמר ואמרתי לו בשבירת לב מה

שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפש בעון אלו כיון שאפשר לו למחות בהם. (רמב"ם פרק ו' מהלכות עדות הלכה ז'). וכן פסק הרמ"א: חייב אדם למחות בעוברי עברה וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות נתפש באותו עון. (רמ"א ביורה דעה סימן שלד סעיף מח).

מי שרואה עוברי עבירה ואינו מוחה עובר בשלשה לאוין. (זהר הקדוש, חלק א, דף רלט:). הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישבו בתשובה, (זהר הקדוש, חלק א, דף כ'), ענשים ופגעים קשים ומרים למי שאינו מוחה, מי שבידו להוכיח ואינו מוכיח נלקה בצרעת. (זהר הקדוש, חלק א, דף מו:). מי שהיה בידו למחות ולא מיחה, הגם שלמד ולומד ושומר ועשה, הרי זה בכלל איור וקרא רשע. למד אדם ולימד, ושומר ועשה, והיה סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל אורו אשר לא יקים וגו' - לא למד אדם ולא עשה ולא שמר ולא למד לאחרים ולא היה סיפק בידו למחות ומיחה, הרי זה בכלל ברוך. (ויקרא רבה כה). תלמידי חכמים מתים בקצירת ימים על שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים. (אבות דרבי נתן פרק ט). אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור וכו' על שלא מיחו ברשעים. וממקדשי תחלו, ומאי ממקדשי תחלו, תני רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי, אלו בני אדם שקבלו ושקיימו את התורה כולה מאלף ועד תיו, הא למדת שאפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור, וכן הוא אומר והכרית ממך צדיק ורשע, צדיק על שלא מיחה ברשע ע"ל. (תנחומא משפטים). כשצריך למחות כשיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב. יען שאהרן לא מיחה במשה (במי המריבה) כי נהג בו כבוד כתלמיד לרב, ואין חולקין כבוד לרב במקום שיש חילול השם, ומפני שלא מיחה נלקה כיצא בו. (ת"ד שבת נ"ה). מדרש תנחומא, חקת, ראה עוד ילקוט שמעוני במדבר, דברים, משלי, כתבי הרמ"ע מפאנו ספר יונת אלם פמ"ה, של"ה פ' עקב). קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בבני אדם. (תנחומא בלק יט). כל שבידו למחות ואינו מוחה - כל הדמים שנשפכו על ידו הם. ומי הרג אותם? פנחס, שהיה ספק בידו למחות ולא מיחה, וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב כל דמים שנשפכו בישראל נשפכו על ידיו. (ילקוט שושנים סח).

שכר מי שבידו למחות ומוחה

כל מי שיש בידו למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא כורת עמו ברית ולזרעו אחרי כן כמו שעשה לפנחס. (ראשית חכמה, שער הקדושה, פרק יב, בשם הר"י אבוהב זצ"ל). מי שלא מיחה בעובר עבירה, אע"ג ששב הרשע לבסוף מרשעו אעפ"כ הערב נענש על שלא הוכיח בזמנו, ודוקא ששב הרשע מיראה (כמו שכן בימינו) אבל השב מהאבה גם

נענה על זה ביום הדין הגדול והנורא, וענה לי: אתה לא יודע! אני שואל אותו, מה אני לא יודע??? וענה לי: כי ישנו גיהנום מיוחד לרבנים משגיחים ומוכיחים, ומי שאינו רוצה להיות בגיהנום הזה שילך להיות צנחן בצבא!!! - ולא להיות לא רב ולא משגיח ולא מעורר את הרבים ומחזיר בתשובה. - ואם כל אחד ילמד ספר הזהר הקדוש, יהיו מלאי ביראת שמים ויראת חטא.

וזה מה שאנו בהושענות: הושענא מרוטת לחי, נתונה למכים. דהנה הנביא ישעיה אומר (נו, ו) גוי נתתי למכים ולחיי למורטים. אנו מתפללים ומבקשים בעד עם בני ישראל בגלותם שנתונים בידי האומות שרוצים למרוט שער הלחי והזקן ולהכותם, אמנם עוד יותר קשה אם אחד מאבחני מקיים פסוק זה, ומכים אחד את השני כשרואה שמוסר נפשו להשם יתברך. וזה שאנו מבקשים הושענא מרוטת לחי נתונה למכים, פירש ע"י רשעי ישראל ח"ו - הערב רב, דזהו יותר גרוע מאילו רשעי אומות העולם שענושים כן לישראל. וזהו ההמשך הושענא סובלת סבלך, שטוענת וסובלת משאך ועולך והצרות שבאים עליהם בגלות, בגלל שמוסרים נפשם על מצות השם יתברך, עד כדי שפיכת דמם ממש רח"ל, וזהו מה שאנו אומרים "בדמין חיי" שרק על ידי המלחמה נגד הערב רב שצריך לזה מסירת ממש, בדמין חיי על ידי זה יהיה הגאולה. כידוע מאמר הבעל שם טוב הק' זי"ע על פסוק בזע"ם תצעד ארץ, ראשי תיבות זע"ם הוא ז' ביחה ע'ירובין מ'קואות, והכוונה בזה, שעל ידי שמעוררים את העם בשחיטה ובהלכות טהרה ושבת, מסירים את חרון אף ה' מישראל ומעוררים רחמי שמים, כי כשיש דין למטה, אין דין למעלה כמשאחז"ל, ואפשר לרמז בזה בזע"ם ר"ת ז'והר ע'רב רב מ'קואות, והביאור לזה, שיסוד הדת, זה לימוד הזהר כמו שכתבו 1300 רבנים צדיקים קדושים וטהורים, שרבי הערב רב הם נגד הזהר. ומ' זה רמז ל-מ'זכיה, שצריכים לצאת במלחמת חרמה נגד כל אלו שהם נגד הזהר הקדוש. כמו שארז חז"ל בשבת (נה:).

על זה נענשו אנשי פילגש בגבעה, אמר להן הקדוש ברוך הוא בכבדי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם: בסנהדרין (דף ק"ג ע"ב) תניא ר' נתן אומר מגרב לשילה ג' מילין והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה מתערבין זה בזה בקשו מלאכי השרת לדחופ, אמר להן הקב"ה הניחו לו שפיתו מצויה לעוברי דרכים, ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה, אמר להן הקב"ה בכבדי לא מחיתם על כבודו של בשר ודם מחיתם עכ"ל. ראה מש"כ החינוך בענין חיוב המחאה. מי שבידו למחות ולא מיחה נתפש על חטאו, וזה דבר ברור מדברי רבותינו גם מן הכתוב וכו' והעובר עליה ולא הוכיח בטל עשה, ועוד שהוא מכת הרשעים שעושים כן. (תנחומא מצוה רלט, ועין עוד בשל"ה תחלת ספרו). הלכה פסוקה ברמב"ם. וכל

לשונו פרשת שמות): וְלִמְדָנוּ שְׁאִין קִנְיָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זולָת קִנְיָת הַבְּרִית, שְׁהוּא בְּרִית שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ וְסוּד הָאֱמוּנָה. מֵה כְּתוּב, וַיַּחַל הָעַם לְזִנוּת אֶל בָּנוֹת מִזְרָא, מִיָּד, וַיַּחַר אֶף ה' בְּיִשְׂרָאֵל. רָאִשֵׁי הָעַם, שְׂיֹדְעִים זֶה וְאֵינֶם מוֹחִים בָּהֶם, נִעְנְשׁוּ תַּחֲלָה, שְׁכָתוּב, קַח אֶת כָּל רָאִשֵׁי הָעַם וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לַה' נִגְדַּי הַשֶּׁמֶשׁ. רַבִּי אַבָּא אָמַר, מֵהוּ, נִגְדַּי הַשֶּׁמֶשׁ, הֵינּוּ נִגְדַּי הַבְּרִית שֶׁנִּקְרָא שֶׁמֶשׁ, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר כִּי שֶׁמֶשׁ וּמִגֵּן ה' אֱלֹקִים, שֶׁמֶשׁ וּמִגֵּן, זֶהוּ בְּרִית הַקָּדוֹשׁ, מֵה הַשֶּׁמֶשׁ זֹרֵחַ וּמֵאִיר עַל הָעוֹלָם אֶף בְּרִית הַקָּדוֹשׁ זֹרֵחַ וּמֵאִיר גּוֹפּוֹ שֶׁל אָדָם. וְנִקְרָא מִגֵּן מֵה הַמִּגֵּן הוּא לְהִגֵּן עַל הָאָדָם, אֶף בְּרִית הַקָּדוֹשׁ מִגֵּן עַל הָאָדָם. וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר אוֹתוֹ אֵין לוֹ נֶזֶק בְּעוֹלָם שְׂיֻכָּל לִקְרֹב אֵלָיו. וְזֶהוּ נִגְדַּי הַשֶּׁמֶשׁ, רָאִשֵׁי הָעַם נִתְּפָסִים בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בְּשִׁבְלֵי חֲטָא הַזֶּה, אִם יוֹדְעִים וְאִינֶם מְקַנְאִים אוֹתָם, מִשּׁוּם שֶׁחֹב זֶה מוֹטֵל עֲלֵיהֶם לְקִנְיָנוֹת, בְּשִׁבְלֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבְרִית הַזֶּה, אֶת כָּל מִי שֶׁמִּבְּיֵא קִדְשָׁה זֶה בְּרִשׁוֹת אַחֵר, עַלֵּיו כְּתוּב, לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרִים עַל פְּנֵי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִכִּי ה' אֱלֹקֶיךָ אֵל קָנָא, וְהַכֹּל קִנְיָה אַחֵת, וְעַל כֵּן נִדְּחָתָה הַשְּׂכִינָה מִפְּנֵי, מִי שֶׁמִּשְׁקֵר בְּבְרִית הַקָּדוֹשׁ הִתְחַתֵּם בְּכִשְׁרוֹ שֶׁל אָדָם, הוּא כְּאֵלוֹ מִשְׁקֵר בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ, כִּי מִי שֶׁמִּשְׁקֵר בַּחוֹתָם הַמְּלֶךְ שְׁהוּא בְּרִית הַקָּדוֹשׁ מִשְׁקֵר בְּמֶלֶךְ עֲצָמוֹ, וְעַל כֵּן אֵין לוֹ חֵלֶק בְּאֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, אִם לֹא בִּכְחַת תְּשׁוּבָה תְּמִידִית.

ידוע גודל חיוב שמירת הברית העיניים והמחשבה

ראש ישיבה: "וכי מה בכך שאני מהרהר, הרי אין בכך כלום, וכי יש אדם שאין בו מחשבות? והעיקר שאני שומר על בריתי לבל אכשל".

של הוכח תוכיח אפילו ק' פעמים. ומצאתי לי און בתשו' נוב"י (סי' ל"ו) שכתב וכו' [ואח"כ כותב להלן]: "ולכן זאת היתה לי חיים ביד לשון לכתוב בספר ויוחקו לבי לחוקקי ישראל גדולים חקרי לב, והיינו מ"ש רז"ל בשבת (נד:) "בידו" למחות וכו', דוקא "בידו" והיינו לכתוב בידם. [הנה הגי' בגמ' דשבת, כל מי "שאפשר" למחות (ולא כתב "בידו" למחות), אבל כבר דייק בזה בספר תוכחת חיים פרשת מקץ וכותב, שבירושלמי איתא "בידו"]. וכן מה שכתבו רז"ל שם ובכמה דוכתי, כל מי שיש בידו למחות דנקטי כי האי לישנא שיש "בידו" למחות, להורות לנו כי הגם אם לא בפייהם להוכיח מאיזה צד וסיבה שתהי' מכל מקום "ביד" מחוייבים למחות על ידי מעשה וכתב. והיי זה יכתוב "ידו" לה' לשם שמים להזהיר את העם וכו', עכ"ל.

להעבר שלא מיחה נמחל (מערכי לב דרוש ע' דף קנ"ז, וס' יד ימין ח"ב דף יג) ויש שכתבו בסתם דאין נמחל לו (יערות דבש דף ע"ב). כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו נתפס על כל העולם (שבת נד:). עי' שו"ת מהר"ם ש"ק או"ח סי' ש"ג והלאה הרבה פרטים בדיני חובת מחאה. יג) ובסיום הפרק נפרש מאמר חז"ל (שבת נד:) "כל שיש בידו למחות ולא מיחה" וכו' נתפס על החטא וכו' פי' הגה"ק ר' חיים פלאגי בס' שו"ת חקקי לב (י"ד סי' מ"ג) וז"ל: "כל זה כתבתי להציל את עצמי והגם שכתבתי איזה דברים כמה פעמים כפולים ומנופלים הוכרחתי במעשי הן מצד שהכרח לא יגונה כי צריך אני להשיב על כל דיבור ודיבור וכו' והן מצד כי חיובא רמא משום מצות עשה

בית דין: כבר אמרו על זאת חז"ל "הרהורי עבירה קשים מעבירה", וכל המביא עצמו לידי הרהור אין מביאין אותו במחיצתו של הקב"ה, וכבר אמרו רבותינו כי כמעט אין זה בר המציאות שיהרהר האדם ולא יגיע בסופו של דבר לידי ז"ל רח"ל כנאמר "ונשמרת מכל דבר רע" - שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה, וכן אמרו חז"ל "עין רואה ולב חומד וכלי מעשה גורמים".

והנה ע"י שפוגם בבריתו ומוציא זרעו לבטלה רח"ל הריהו גורם להורדת הקליפות מחדש, ואינן מגיעות למקומם וגורם לנשמה שתהיה משוטטת בעולם ולא תוכל לבוא על תיקונה.

וזהו צער השמים וצער כל העולמות, וכתוב בזוהר הקדוש ובשאר ספרים שבגלל זה העוון אין משיח צדקינו בא, וזה גורם לעיכוב הגאולה כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף. והמוציא שז"ל לא די בכך שמוריד הנשמות מחדש בקליפות, אלא אף מרחיקן ומדיחן למקומות חשוכים ונדחים, ועל ידי כך גורם להרבות השפע לכוחות הטומאה והחיצונים רח"ל ולדחיית ניצוצי הקדושה.

עיקר התיקון תלוי ביסוד לתקנו, ובו תלה גם כן ביאת משיחנו באלף

הששי ועיכוב הגאולה (אור הגנוז)

ולא לחינם נקראת מצוה זו יסוד, כי זהו יסוד הצלחתו וקיומו של עם ישראל ועל זאת אמרו רבותינו ז"ל הכל תלוי במזל - במוציא זרעו לבטלה, וביחוד בזמננו אנו צריך האדם להיזהר בזאת יותר לא לפגום בבריתו כלל, כי עתה אנחנו באלף השישי שהוא כנגד היסוד, ועיקר הגאולה וביאת משיח צדקינו תלויה בשמירת הברית כמובא בתיקונים ובזוהר הקדוש שעיקר הגאולה תלוי בתיקון הברית, ובזכות שימצא בדור אחדים מישראל הקדושים שבכל אלו בחציפות ועזות והפקרות מוסרים נפשם ושומרים עיניהם מלהסתכל באלו החצופות והשרוצות רח"ל ושומרים נפשם מלפגום הברית יסתכל קודשא בריך הוא בהם, ובזכותם יצמח הגואל במהרה, בדור אחדים מישראל הקדושים שבכל אלו בחציפות ועזות והפקרות מוסרים נפשם ושומרים עיניהם מלהסתכל באלו החצופות והשרוצות רח"ל ושומרים נפשם מלפגום הברית יסתכל קודשא בריך הוא בהם ובזכותם יצמח הגואל במהרה.

ראש ישיבה: העיקר הוא לימוד התורה, ומה זה חשוב אם שומרים על העיניים וכו'.

בית דין : דע כי אמרו חז"ל: אבר קטן יש באדם משביעו רעב, מרעיבו שבע. (סוכה נב ב). כתב בנועם אלימלך: והיינו גם אם הוא רעב, שאינו כל כך למדן שיוכל לעסוק בתורה תמיד אף על פי כן יכול להיות שבע, אם שומר את האבר שהוא ברית המעורר וברית הלשון והעינים מהסתכל בנשים, שבע רעב רמז ההיפוך מזה, אם אינו שומר הברית ומטמא עצמו חס וחלילה בניאופים וטומאות שונות מוציא זרע לבטלה בהסתכלות בנשים ושאר דברים וכדומה אשר על ידיהם יטמא את בשרו ברית הקודש מה זה מועיל אם היא שבע בתורה - אף על פי כן היא רעב ממנו כי יבלענו הקליפות על ידו. וצריך האדם להתאמץ מאוד ולשמור את נפשו על ידי בשרו שלא יטמא את בשרו.

ראש ישיבה: מוטב יהיו שוגגים ואל יהיו מזידין.

בית דין: על דאורייתא לא אומרים כך. עכשיו תקבל את העונש הגיהנם וחיבוט הקבר הנורא על כל הפגמים של הבחורים החוסים בצילך.

ראש ישיבה: מי מעיד?

מיד באו אלפי מחנות מחנות של מזיקים שנבראו מכל הפגמים של הבחוריים. והתחלו להכות אותו מרות. "רשע, בגללך נבראנו!"

ראש ישיבה: מה עשיתי, לא ידעתי!"

בית דין: בגלגול הבא תדאג להוכיח ולמחות בבחורים ולחתן אותם בגיל 18, עכשיו תסבול בגיהנם לכפר."

